

A tegnapi lefolyt sagesvári magyar kasszinó-bál ez évben is előkelő fényes közönséget gyűjtött össze. A magyar kasszinó minden elkövet s e tekintetben még az áldozattól sem riad vissza, hogy ez egyetlen magyar bál régi jó hírnevét megőrizze s alkalomat szolgáltatson arra nézre, hogy a vidék és város magyarsága, éventén legalább egyszer egy társaságot képezhessen, mely festelen, kedélyes s minden ízében magyaros jellegű. S valóban ez évben is a város, vidék legelőkelőbb családai jelentek meg a sagesvári városház nagy termében, hogy az a nagy varhelyi czigány zenekar világított női mellett, egy jó ízű magyaros mulatság sikerét biztosítsák, s habár anyagi jóvedelem nincs, de annyi kétségtelen, hogy a kasszinó-bál ez évben is a legszebb, legelegánsabb bál volt, mely múltán sorakoztak jóhír előző mellé. A szebbnél szebb leányok és asszonyok

f) Pálirkában a kozmás olaj kimutatása 1 liter 2 frt. Mennyileges meghatározása 1 liter 8 frt. Egyéb, itt fel nem sorolt szelvényzeti szelvényekre szelvényező feladatok vizsgálata.

tánál, minden egyes alkatrészt mindegyes kimutatásért számítatik 1 liter 1 ft 50 kr. Mennyileges meghatározásért 1 liter 2 ft.

g) Liszt félékben a nedvesség, hamu sűrű meghatározása és microscopiai vizsgálat fél kiló 5 ft. Minden egyéb alkatrészt mennyileges meghatározása egyenként 3 ft.

h) Kenyér, egyéb sütemények és tésztaanyagok vizsgálatánál minden egyes alkatrészt mindegyes kimutatása fél kiló 1—1 ft 50 kr. Mennyileges meghatározása fél kiló 3 forint.

i) Vaj vizsgálata idegen zsíradékokra negyed kiló 3 ft. Egyéb táplálékul szolgáló zsíradékok vagy olajok vizsgálata tisztaságukra negyed kiló 5 ft.

k) Cacao, tea, kávé vizsgálata tisztaságukra egyenként 10 decagr., teából 10 gr. 5 ft. Theobromin meghatározása 10 decagr. 10 ft. Caffein (Thein) meghatározása 10 decagr. 10 ft. Egyéb alkatrészek mennyileges meghatározása egyenként 10 decagr. 23 ft.

l) Fűszerek vizsgálata tisztaságukra 10 decagr. 2—5 ft. Egy alkatrészt kimutatása 10 decagr. 2—3 ft.

m) Conservek vizsgálatánál fémi alkatrészekre minden egyes alkatrészt mindegyes kimutatása 1 doboz 1 ft 50 kr. Mennyileges meghatározása 1 doboz 3 ft.

n) Mész vizsgálata tisztaságára negyed kiló 5 ft.

o) Sajt vizsgálata fémi mérlegekre 10 decagr. 1—3 ft.

p) Pótlékok (surrogátok) vizsgálatánál minden egyes alkatrészt mennyileges meghatározása 10 decagr. 2—3 ft.

r) Használati cikkek (edények, tapéták, szövetek stb.) vizsgálatánál minden egyes alkatrészt mindegyes kimutatása nagyobbakból 1 drb. kisebbekből több 1 ft 50 kr. Mennyileges meghatározása nagyobbakból 1 drb. kisebbekből több 2—5 ft.

(Folyt. köv.)

Tíz évig a praxisban.*

Írta: SZÉKELYHIDY VIKTOR szombolyai urad. gazdatiszt.

... Az idő kerek gyorsan halad, a napok hónapok és évek, egymás után tűnnek le a végtelenség tengerébe... és éppen eme gyors eltűnése az időnek, illetve éveknek, hozott minket ismét össze: tíz év múltán az „Alma Mater” falai között.

A lefolyt tíz év az emberiség történelmében csak egy porszem, de az egyes ember életében nagy és hosszú idő, nemzetünk mezőgazdaságának történelmében korszakot alkotó idő volt!

Ugyanis a nyolcvanas években, midőn mi fiatal gazdák a széles minden irányban édes magyar hazánkban elsételtünk, hogy az ifjú hő lelkesedéssel hirdessük azon nemzet- és mezőgazdasági tanokat, melyeket eme intézetben elsajátítottunk, ismétlem a nyolcvanas években kezdődött el a magyar mezőgazdaság azon átalakulása; a mely fokozottabb termelés mellett a valódi intenzívitást tüzte ki céljával, hogy a mindenfelől agyon szorító külföldi versenyyel nem csak hogy lépést tudjon tartani, hanem a tiszta jövődelem perzentájával — üzleti haszonnal — még mint győztes kerüljön ki a versenyből!

Rendkívül nehéz helyzet volt ez! A közép és kis birtokok aránylag legjobban megvoltak terhelve és a mi fő: nem voltak elké-

* Folytatott az 1884—85-ik évben végzett halgatók 10 éves találkozósi ünnepélyén 1894. Február hó 1-én Kolozsmonostoron.

szülve a külföldi versenyek — hogy így fejezzem ki magamat — ily rohamos megletetésével... sokan is estek ennek áldozatul; de hálá Istennek sok gazdaság is fellendült!

Mindenfelől nagy igények, terhes adó, vizszabályozási költségek lepték meg a gazdát, a buzaárak nyomottak voltak a szédelő spekuláció folytán... csak az állattenyésztés nyújtott és nyújt még ma is, támaszt a magyar mezőgazda osztálynak!

Ily nehéz körülmények között léptünk ki, mi fiatal gazdák a gazdasági küzdőterre, fiatal erővel, munkakedvvel, hogy hazánk mezőgazdálkodásának emelésére munkálkodjunk!

Tagadhatlan az, hogy helyzetünk súlyos volt és mégsem hátráltunk meg, hanem nemcsak bizalommal léptünk sorompóba — és ha eredményeket tudunk felmutatni, azt nem vándoroljuk magunknak, hanem a magyar mezőgazdálkodás javára írjuk fel!

Kilépve az életbe sokan közülünk saját birtokaikra kezdték meg a szántást, vetést és hogy jól ugaroltak, azt onnét tudjuk, hogy ezek mind jómódu, és sorsukkal megelégedett középbirtokosok, kik napról-napra nemcsak buzgalommal folytatják munkájukat, tanyát, szállást építünk a délibábs rónán, míg egyfelől a nemzeti vagyont gyarapítják, másfelől anyagi existenciájukat biztosítják, végrendeletükben pedig, a hasznot-hajtó mezőgazdasági kulturaharcosaivá válnak.

Más része közülünk azoknak, kiket a sors nem áldott meg saját szántani — és vetni — valóval, elsételtünk az ország minden részében, hogy mint tanult gazdatisztok a nyert theoria és praxis alapján érvényre juttassuk képzettségünket, szóval, hogy mezőgazdaságunk emelkedésére befolyást gyakoroljunk!

Az első évek rendkívül nehézek voltak. Mig egyfelől anyagi existenciánkat kellett biztosítani, másfelől — sajnos! — de akadunk olyanokra is — kik a képzett gazdát bizalmatlanul fogadták... régi, megrögzött előítélettel találkoztunk lépten-nyomon, a hol a mere-patrio — gazdálkodás elve még ma is fenn áll, a hol a bizalom a tanult, végzett, gazdatisztok iránt kevésbé van meg.

Ily körülmények között a helyzet nehézségeivel kellett küzdeni, az előítélet ellen harcolni, megtörni a kétkedők csoportját és felvilágosítani a hitetleneket, hogy: mi igenis, hódítani jöttünk ide, hódítani a magyar kulturgazdaság részére, de nem kérdéssel, hanem szerény munkával, kötelességtudással és megszerzett szakismeretünkkel, mert ma a gazdálkodás: tudomány és a ki nem bír, vagy nem akar eme tudomány fegyvereivel küzdeni, a külföldi verseny, a spekuláció, az ár lenyomás ellen: az elbukik, már pedig minden egyes magyar gazda bukása, mezőgazdasági szempontból kár az államra nézve, mert az állam csak akkor lehet erős és hatalmas is egyúttal, ha gazdálkodásának erős és vagyonos is egyszersmint.

Magyarország agrár állam a szó — szoros értelmében.

Mezőgazdaságának fejlődni és erősödni kell, hogy nagy nemzete céljait megvalósítani tudja.

Ily célok és eszmék lebegtek szemeink előtt, és hogy azoknak megfelelni igyekeztünk, azt teljes önzéssel elmondhatjuk.

Tíz év hosszú során küzdöttünk, s a

küzdés erőit adott arra nézve, hogy mezőgazdaságunkat felvirágoztassuk.

Büszkén mondhatjuk azt, hogy hazánk mezőgazdasági viszonyai — előnyös fekvése mellett — olyanok, hogy jövőbeli intenzív kultur-politika útjára mellett csak fokozhatjuk!

Rendelkezésünkre sok természeti erő áll, a melyet kellő töké felhasználásával mezőgazdaságunk javára kiaknázhatalunk, és hogy ez a közel jövőben van, bizunk önmagunkban, bizzunk a magyar gazda-osztály kitartásában. E bizalmunkat megerősítik a nemzetgazdaságtan örök, megdönthetetlen tanai is egyúttal.

Igen találóan mondja Kautz: „hogy a nemzet gazdaság: tudomány... az élet átalakulását és fejlődését stádiumait az érdekek, a folyton versengő és surlódó anyagi törekvések alapján vizsgálja és magyarázza.

Távol minden fellelő, félszeg és akaratviszály ideálizmusból, az élet real elemeivel számol... minden igaz előrehaladás és javítás alapját nem a dolgok természetének szükségesszerű kifolyásaként, hanem a munka és erőfeszítés, szorgalom és kitartás eredményéül és jutalmául tekintjük!

Ez az elvek vezéreltek bennünket, mink is a szorgalom, munka és kitartás alapján reméltük és reméljük: mezőgazdaságunk önálló fejlődését.

És kérdem lehet-e sebb, magasabb ideál, egy a mezőgazdasági kereteken működő gazdának ennél? Nem!... A modern gazdaság haladása emez elveken nyugszik, emez elveket kell megvalósítani, hogy beléphetünk a kultúr-nemzetek sorába, köz- és nemzetgazdasági értelemben!

A mezőgazdasági tényezők pedig nem alapszanak más elveken, mint a gazdaságokban kereszttel vitt intenzív alkotásokon, melyeknek állandó nyomai a mezőgazdaság hatalmas fellendülésében föl is lehetők.

Ha végig tekintünk mezőgazdaságunk átalakulásán, keblünkben önzéletes büszkeség dagasztja, hogy bár csak parányi az; de még is részünk van abban!

Tíz év alatt sokat tapasztaltunk és tíz hosszú év múltán, itt összegyőve bizalommal foghatunk kezét egymással.

Tíz év előtt fiatlan, lelkesedéssel mentünk utunkra és tíz év múlva — bár öszülő hajjal — de győztesen jöttünk vissza!

Legyen a sors áldva érte, hogy megadta nekünk emez örömet, és növezzünk nemcsak bizalommal továbbra is a jövőbe.

Hiszen utóvégre, egyszer minden helyes eszmének győznie kell! és hogy így vagyunk köz- és mezőgazdaságunkkal az is bizonyos.

Az átalakulás a fejlődés stádiuma nem szokott gyors lenni, bizonyos törvények, szabályok korlátozzák ezt, de idővel csak érvényre kell ennek jutnia.

Minden nemzetnek vannak tradíciói, melyekhez szívesen ragaszkodik, és a melyeknek megvalósítására teljes erejéből törekedik.

Önként érthető ebből, hogy mezőgazdaságunk emelkedése eme nemzeti tradíciók folyományaként, a mely nemzeti tradíciók emelkedését tüzte ki feladatának, azon nemzet csak erős és hatalmas lehet a jövőben!

(Vége köv.)

Honvédek ünnepe Vizaknán.

(Saját tudósítónktól.)

Vizakna, jan. 4.

Emelkedett szellemi ünnepélyszínhelye volt ma a szabadságról elvált hősök vérével áztatott kis városunk Vizakna.

Mint már többször említve volt a lapokban, 1849-ben Bem elrendelte, hogy február 4-én minden honvéd vallás felekezete szerint tartson isteni tiszteltet. Ezt azonban megakadályozta a kamarilla zsoldos hadserege, mely e napon tízszeres erővel támadta meg a magát vitézül védő maroknyi honvéd sereget. E nap után

„Négy nap dörgött az égyn Vizakna és Déva között.”

Az elmaradt istentisztelet tartását a Kolozsvárt megjelenő „1848—49. Történelmi Lapok” tette indítványba. A lap egyik kiváló munkatársa Imreh Sándor, Mátyás-husár hívta fel a bajtársak figyelmét arra, hogy most is vasárnapra esik febr. 4-ike, tartsák meg a még élő honvédek a Bem által elrendelt istentiszteletet most 45 év után.

A felhívás a honvédek körében is, a sajtóban is visszhangot keltett s eredménye a mai impozáns ünnep lőn, melyről az alábbi tudósítást hozzuk.

Vendégek érkezése.

A szombatban d. u. érkező vonatokkal minden irányból érkeztek honvédek. Jöttek Kolozsvár felől, jöttek Nagy-Szeben felől. Az érkezőket az állomásnál Kremiczky Amánd névű nagy elnök, Szócs polgármester a városi tanácsal s a Vizaknán élő honvédek és lelkes hazafiakból álló bizottsággal fogadta. Szócs beszédére Szabó Samu válaszolt.

A Brassó, Nagy-Szeben, Kolozsvár, Marosvásárhely felől érkező vendégek, lobogókat, koszorúkat hoztak magukkal. A kolozsvári küldöttség szintén hozott koszorút. E társaságot Szabó Samu tanár honvéd-egyleti elnök vezette. Megérkezés után este társas lakomára gyűltek össze a vendégek s meghitt és vidáman beszélgetve a múlt időről, töltötték az időt.

Isten tiszteltet.

Haragszó hívta össze d. e. 9 órakor az ünnepelőket a r. k. templomba. Ott Sz. Bakk Endre plébános, a F. J. r. lovagja tartott ünnepélyes isten tiszteltet.

A templomban elhelyezték a koszorúkat s ki volt állítva Vizaknán elvált, valamint az ütközetben résztvevő honvédek névsora. Az istentisztelet, melyet alkalmi szent beszéd követett, mely benyomást gyakorolt a jelenlévőkre.

A katolikus istentisztelet után az ev. ref. templomban tartottak ünnepi ajátatosságot. Az istentiszteletet Borbáth ref. lelkész tartotta.

A csatáirón.

Isten tiszteltet után kivonultak a hívek a csatárra, onnan megnézték az aknát, a melyen az 1890-iki fellelőszakadás alkalmával az 1849-ben bedobott honvédek hullái napvilágra kerültek. Itt is, ott is emlékbeszédet tartottak, s az öreg honvédeknek a lefolyt ütközet részleteiről több epizódot idézett fel emlékeztetőben az ádáz tusa színhelyének viszont látása, miket az öregekkel kizarán-

dokolt fiatalabb nemzedéknek a séta folyamán elbeszéltek.

A honvédek zászló alatt vonultak a Bakk Endre plébános által állított emlékhöz, mely előtt Timár Károly honvédtiszt beszélt. Az emlékre koszorút tett Szabó Sámuel Kolozsvárról, Borzék Soma a központi honvédegyletek nevében, Zágonyi Gábor a szebeni küldöttek nevében. A vizaknai nők szép koszorúját Schankebánk Sarolta urhölgy helyezte az emlékre.

Bankett.

Már az ünnepélyt megelőző napokban 100-nál több jelentkezés történt a társas ebédre. Az ünnepély napján a messze vidékekről jövő vendégek nagy számával a résztvevők száma a százötvenet megközelítette.

Az első felköszöntőt Szócs polgármester tartotta, a királyt és királynét éltetve Szabó Samu leirhatlan éljénzés között Kosuth Lajost éltette.

A bankett igen vidám és meghitt volt. Számos felköszöntőt mondtak a honvédek, az intéző férfiak a házár stb.

A társas ebédnek legérdekesebb tárgya a minden oldalról érkező levelek és táviratok felolvasása volt, melyek mindenikét éljénzéssel fogadta a társaság.

A táviratokat, leveleket Szentkatolnai Bakk Endre olvasta fel.

Táviratok.

A vizaknai honvédek istentiszteletéről minden oldalról megemlékeztek. A nagyszámúban érkezett sürgönyök közül közöljük a következőket:

A vizaknai honvéd ünnep rendező bizottságnak

Vizakna.

Bizottságunk szívvel, lélekkel részt vesz Bem derék katonáinak mai ünnepélyén, kik negyvenöt év előtt a harcmezőn, s ma az életben jeles példát adtak a hazai fiatalabb nemzedéknek a haza iránti önzetlen lelkességből, s a honfiai erényekből.

Fekadion a hősök vértől áztatott helyen tartott kegyeletos ünnepélyük nyomán a szabadság, egyenlőség és testvériség virágai! Eljénen soká Bem katonái! Eljén a haza! Eljén a rendezőség. Eljén a vizaknai derék plébános: Szentkatolnai Bakk Endre.

A kolozsvári márciusi tizenötödiki állandó bizottság nevében:

Deák Albert, Hory Béla, elnök, pénztárnok.

Kuszkó István, jegyző.

A vizaknai istentisztelet és ünnep rendezőségnek

Vizakna.

Szívből és lélekben együtt imádkozunk a Vizaknán ünnepelőkkal. A bajtársak vértől áztatott helyről felszálló hősök imája egyetüljön a magyar nép millióinak fohásával, kérjen áldást nemzetünkre, békét, szerencsét magyar hazánkra.

A „Történelmi Lapok” szerkesztőbizottsága.

Nagyságos Timár Károly urnak, mint a vizaknai febr. 4. honvéd-ünnepély végre hajtó bizottság elnökének.

Vizaknán.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1894. Február 5.

Érvénytelen.

C. SWERDNÁTÓL.

Az „Ellenzék” számára fordította:

A M I C A.

XII.

(Folytatás.)

(28)

— Én nem tudom, hogy az a levél minő indokkal volt írva — folytatta Trixi az ő szelid és világos modorával; és most arra gondolni nem használ semmit. Talán az anyád nem is tudott róla, de az is lehet, hogy tudott és együtt azért eszelték ki, mert anyád magánál akart tartani és nem akart az anyádnak visszaadni. A levél mellé írományok voltak csatolva, melyek a levél tartalmának igazságát látszólag bizonyították. Eszter, mindenki elhitte, hogy azok hiteles bizonyítványok, — mindenki elhitte egész az utóbbi hónapokig.

— És akkor? — Ki volt az a ki — rebegte Eszter és szavai elhaltak.

— Az exredez volt drágám — a te anyád. Milyen fogantott meg a fejében az a gondolat, hogy az a bir kóhalmány volt én azt nem tudom, de ő rögtön irt Bolda nénihez, azon meggyőződésével fejezte ki, hogy hazugság volt, a mit neki irtak és az ő leánya é. Hogy az a levél milyen komoly és milyen vágyódással és aggályal telt levél volt, azt csak úgy elbeszélés útján nem tudom veled megérteni.

Felszólította és kérte Bolda nénit, hogy menjen el az ő régi barátjához és ügyvédjéhez, Collingwood urhoz, tudása vele azt a

meggyőződését és kérje fel a segítségét és azóta folytonosan keresetek tégedet.

— Enyi az egész? — kérde Eszter gépiesen.

— Igen, ennyi az egész — válaszolt Trixi nyájasodva — kivéve, hogy az anyád néhány hét múlva visszatér Indiából és igyekszik fog helyre pótolni azokat az éveket, midőn azt gondolta, hogy ninesen leánya. De édes Eszter, mi mindnyáján ohajtnak azt tenni. Én is, — nem, mint ha én valaki volnék — Bolda néni, Oszkár — egyszóval mindnyájan. Erről meg lehetsz győződve.

Az Eszter feje lehajlott a szék karjára, és az arca el volt takarva. Trixi esendően felállt, és a szobában kezdett foglalkozni, különféle tárgyakat rakosgatott és rendezgetett. Midőn Eszter felemelte a fejét ő is felbénagyta a dolgát, s gömbölyt karjait a nagy karosszék háttára támasztotta.

— Eszter, van még valami amit tudni kívánsz? — kérde szeliden.

Eszter megmozdult egy kissé, hogy a fényes szürke szemekbe nézhessen, és azt mondá —

— Igen kérlek mond meg nekem — tudta-e az anyám — tudta-e valaki, hogy az anyám meghalt?

— Senki sem tudta mig tégedet meg nem találta.

— És azt gondolták, — folytatta Eszter elhalványulva, amit kezeit az ülésen szeszorította, és ajkainak a vonaglását szüntetni próbálta — hogy én elhagytam volna az anyámat aki engem szeretett ápol és gondomat viselte, egy olyan atyáért a kit sohasem láttam?

— Én — én nem tudom dadogta Trixi és a kis barna arca elpirult. Én azt gondoltam, hogy mindenki sokkal inkább el volt foglalva azzal, hogy téged megtaláljalon, mint hogy arra gondoljon.

— Én soha sem tettem volna azt meg — soha! — nyilváníta Eszter szenvedélyesen. Megrepszettettek a szívé! Én jól tudom azt láttam és éreztem midőn szenvedni és napról napra gyengülni láttam, és nagyon jól tudtam azt midőn a koporsójában fektett — és végre mosolygott. Oh, anyám, anyám — szegény jó anyám!

A kebléből feltörő zokogások csak annál hevesebbek voltak, mert nem kísérték könnyek azokat; — azok külső kifejezései voltak a keblében dúló harag és bánat viharának és szívét szaggató szánalomnak, kitörései voltak egydőltsége, sóvárgása és vesztetése rettenetes érzetének.

Meghalt anyjára, ismeretlen és rettegett anyjára, elhunyt kis testvére és a távol levő Briánra való gondolatok, mind növelték az a kétségbeesztő vad vihart, mely benne dúlt és a mely fokozódott dühé által csakhamar kimerítette magát és őt teljesen elgyengülve hagyta.

Trixi megrémült és szánakozva állott mellette és nem próbálta őt vigasztalni. Csak midőn Eszter teljesen le volt esendülve, kérdezte tőle ismét —

— Eszter, van még valami, a mit tudni kívánsz?

— Niacsan — válaszolt Eszter szomorúan; azt gondolom, hogy most már megértettem.

Hirtelen sötét pir futotta el a halvány arczát és társára felnézve azt kérde: —

— Trixi, mondd meg nekem, hogy midőn engemet kerestek — midőn anyám anynyira ohajtott megtalálni — tudta-e, hogy testvérem is volt?

— Testvéred! — ismételte Trixi, tágra nyitott szemekkel. Oh néni, nem tudta!

— De volt — mondá Eszter szilárd hangon — egy kedve, a testvérem. Ő nyomorék volt és csak gyermek. Mióta az anyánk

meghalt én dolgoztam érte. Egy véletlenséggel — leestem s a különben is gyenge gyermekem a sülés megölte. Négy napja, mióta el van temetve — csak négy napja. Szerencse, hogy nem találtak meg előbb, nem de? Szerettem őt — az én kis Bertimet; soha sem váltam volna el tőle — soha! Ő a testvérem volt — az édes anyám fia — ámbár nem volt —

— Oh, hallgass édes Esztikém hallgass! — kiáltá Trixi, a mint a leány fékezhetetlen zokogásban tört ki. Trixi, átölelte az Eszter nyakát s puha arczát gyöngéden tette annak a lehajtott fejére — Eszter, ne mond azt, a mi annyira fájhat neked. Édesem, elvégre is mit érsz vele? Szegény kis fű, ő meghalt; és te azért, a mit el kellett neked mondanom, nem szereted kevésbé az ő emlékét.

És azt gondolom, hogy ha életben maradt volna, csak annál jobban szeretted volna. És ha ugyan azt lehetne rólad mondani, azt képeled, hogy a ki tégedet mostan szeret, kevésbé szeretne téged azért?

Eh, volt valaki, a ki nem szeretné kevésbé! Minő megnyugvás — mily édes vigasztalás volt Briánra gondolni! Ez a kedves leány majdnem úgy beszélt, mint akkor beszélhetett volna, ha Brián ismeri — gondolta Eszter, a bizottság és béke érzete elesendísítette a zokogását. Mily boldogság volt tőle oly elhagyottnak érezni magát! Hiszen Brián két vagy legfeljebb három nap múlva vissza fog térni — vele lesz — és mint feleségét elviszi innét! Ezek az új rokonok kevésbé lesznek előtte a semminél, az ismeretlen rettegést atyának az alakja csak szánalom tárgya lesz előtte.

Az Eszter ajkai mosolyra nyíltak, midőn fejét a Trixi válláról felemelte és a Briánra való gondolat felszárította a könnyeit.

Trixi látva a mosolyt és megértve, —

mert gyors felfogása kis teremtés volt, — hogy a beszéd tárgyának a változtatása kívánatos és különben is, sokkal inkább kedve a nevetést, mint a könnyeket, vidáman igazította meg a tüzet, a csengettű sinort meghúzta, s a belépő legényt a teás edényekkel és néhány sugva mondott utasítással — gyorsan elküldte.

Azt mondatam neki, hogy küldjenek fel nekünk valami vacsorát — hideg csirke sültet és befőttet — akár mit a mi van — és itt a tűz mellett kényelmesen megesszük; jó lesz? Eszter ne mondj „nem” — mert meg vagyok róla győződve, hogy szélsőság van reá; de különben is én magam is éhes vagyok. Tudod, hogy Bolda néni téged reám bízott és én nem engedlek téged kiéhezni! Ő nem fog bennünket háborgatni; ő jelenleg lent van a szalonban és fogadni mernék, hogy téged ir le. Oszkárnak. Oszkár nagyon szerén tudni, hogy milyen az ő cousinja.

Trixi egy mókás oldal pillantást vetett a szép halvány arczára azokkal a szelid szemekkel, finom szabású szájával a fehér homlok körül halláznó aranyos barna hajra, s a saját szája is remegett egy kissé az ő különös kis szokása szerint, s azt mondá: —

— Eszter én azt gondolom, hogy Oszkár egy picinkét meg lesz lepelve.

— Miért? — kérde Eszter ártatlanul.

— Miért? — A miért olyan szép vagy — mondá Trixi vidáman. Soh' se' pirul azért és ne csinálj olyan mogorva arczot és ne rázd a fejedet. Neked tudnod kell azt, mert azt hiszem, hogy hébe hoba te is átgondolod magad annak a gyengeségnek, hogy belepillantottál a tükörbe, nemde? Ha olyan ostobaságnak tartom azt midőn a szép nők azt szenevelik mint ha nem tudnák azt, hogy ők szépek.

(Folyt. köv.)

Isten áldása legyen derék bajtársainkon, kik Bem apó szellemének hódolva, kegyeltes ünnepélyen emlékeztek meg hősi halált halt névtelen szabadságharcosainkról, hasznosra buzditva az ifjakat, lelkesítve a véneket egyaránt. Veletek ünnepünk, veletek örökműnk is. A kolozsvári honvédegy-
let választmánya: Spaller Károly választm. tag. Kuszko István jegyző.

A vizaknai ünnep-rendező végrehajtó bizottságnak.

Vizaknán.

Kegeletes ünnepélyt felett ürködő Bem szelleme kértjen áldást Haduról a megfogva bár de törve nem, ma is együtt ünnepöl hadseregére és a nemzetre, melyet a szabadság, egyenlőség, testvériség eszméi tegyenek mindig boldoggá, s a világ nemzetei között naggyá, hatalmassá s örökéletűvé.

A kolozsvári 1848—49. orsz. ereklje-muzeum.

Ezenkívül a kolozsvári honvédek közül azok, a kik meg nem jelenhettek, a saját kezdeményezésükből a következő sorokat küldték Vizaknára a rendezőnek:

A Vizaknán még életben levő 1848—49-es honvédek által 1894. február 4-ére tervezett és megtartandó isteni tisztelettel egybekötött ünnepélyen a legnagyobb sajnálatunkra meg nem jelenhettünk. Ez alkalomból az itt még életben levő öreg honvéd bajtársaink nevében az itt alatt írottak közül ezen soraink által az ott egybe gyűlt honvéd bajtársainknak tiszta szívűből eredő bajtársi sokszoros üdvözlésünket, ama hő óhajtsunk kifejezése mellett, hogy a Magyarok Istene éltesen még soká, — de soká mindnyájunkat!

Kelt Kolozsvárt, 1894. febr. 3.

Aláírva: Münster Ede 11 h. zászlóaljbeli honvéd, Stark Alajos 12 honv. zászlóalj tizedes, Csónka György 11 zászlóalj honv. Létay Lajos 101 z. főhadnagy, Huszti János 11 z. tizedes, Biró József 12 z. hadnagy, Bögözi József 48—49 17 z. tizedes, Bay János 32 z. hadnagy, Orosz Dániel 12 z. közhonvéd, Nagy Mihály 127 z. főhadnagy, Böckel Károly 75 z. altiszt, Marczai József 11 z. honvéd, Nagy István 9 z. tizedes, Nedorozsák János 1 h. z. honvéd, Mamica János 12 h. zászlóaljból, ifj. Boldizsár József senész 31 zászlóaljból, Bakos István közharcos, Szabó János 7. zász. köz. honvéd, Sebesi György, 11 z. k. h., Vajassi Lajos Mátyás-husár, Pető Mózes 1848—49 73 közhonvéd, Hari Sándor 1849. Mátyás-husár 3 század 4-ik szakasz, Lestényi Mátyás 1848—49. 75-ik zászlóalj 2 század köz. honvéd, Ujfalvi Sámuel Mátyás h. tizedes, Szucsáky Imre tüzemester Komáromnál.

Ezenkívül még igen sok távirat érkezett Hódmezővásárhelyről, a fővárosból s az ország különböző részéből a honvédek, honvédegyletek testületek és hazafiaktól.

Küldöttségek, koszorúk, képek.

A vidék több pontjáról számos testület képviseltette magát küldöttséggel. Majdnem mindenike koszorút is hozott. Kolozsvárról itt láttuk: Szabó Samu honvéd egyleti elnököt, Booskor Lajos honv. tisztet Vincze Istvánt, Vincze Istváné, Dunky Ferencet, a „Történelmi Lapok”, fényképez, munkatársát és másokat is. A küldöttségekről, valamint az ünnepély részleteiről, mely javában sok, holnap számolok be részletesen. Ezuttal azt említem meg, hogy Dunky Ferenc, ki nemcsak a szép iránt, hanem a hazafias eszmék iránt is lelkesedik, a kolozsvári orsz. ereklje muzeum, illetve a Történelmi Lapok számára az ünnepélyről több sikerült fénykép felvételét tett.

Február

I-jevel új előfizetést nyitottunk az

„ELLENZÉK“-re

Előfizetési feltételeink lapunk homlokán olvashatók.

Kíváncsiakra egy hétig ingyen küldünk mutatóny számokat.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, február 5.

A főúri kaszinó hushagyója.

Holnap este 10 órakor fog kezdődni az erdélyi főúri hagyományos hushagyói mulatsága a kolozsvári kaszinóban. A mulatság melyre az előkészületek nagyban folynak, csütörtökön reggel, két éjjel, egy nappal fog tartani.

Fényes főúri estély volt tegnap este Zeyk József Kálmonostor-utcai vendégszerető házában. Az estélyen jelen volt a Kolozsvárt tartózkodó erdélyrészi főúri osztály csaknem minden tagja. Az estély a legvidámabb hangulatban a reggeli órákig tartott.

Megérdemelt kitüntetés. Szvacsina Géza, városi tanácsost megérdemelt kitüntetés érte. Ő felsége a király a Ferencz József rend keresztjével tüntette ki azért a sok oldalú tevékenységért, a melyet közügyek, de különösen a jóiskolák terén kifejtett. Az ő érdeme a siketnéma intézet, mely az erdélyi részekben igazán a legsebb, legbecesebb, legzűszkegebb és leghumánusabb intézmények egyike. A ki fáradhatlan kitartással ilyen emberbaráti intézetet létesített, az méltó volt a koronás király elismerésére. A kitüntetett tanácsost a városi tisztviselők ma délből testületileg üdvözlökték.

Színház. Szombaton Essex gróf került színe amolyan másodrendű előadásban. Kovács Gyula megfélelt ugyan minden várakozásnak, de az ensemble nem tartozott a jobbák közé. Vasárnap két előadás volt. Délután a Megyery „Özvegyszer”-a, este a „Falu rossza” Kolmárné asszonyával. A délutáni előadásokon immár természetét vált szokás az, hogy a színészek felette jó kedvet fejtenek ki és olykor sikerült olykor izetlen ötleteket vágnak ki a délutáni publikum gyönyörködtetésére. Tegnap azonban több volt az izelenségnél is, az a sok „nyavajtatás”, a melyek előtört a Szathmáry borus hangulatából. A rendező mulasztást követ el, ha az ilyesmit acceptálja a „Falu rossza” ma is élvezetet nyújtott a közönségnek. Kohlorné asszony Finum Rózsajátszósor megtapsolták.

Színház. Egyik legújabb drámája: „Schuldig” nálunk legközelebb, valószínűleg szerdán, a Rátalánul elítélve cím alatt kerül színe, még pedig minden magyar színpadot megelőzve. Tárgya egy gyilkossággal vádoltnak, aki husz évet tölt a fegyházban, kiszabadulása, kit azután a körtelmények, családi viszonyai tényleg gyilkosságra készítetnek. A dráma főbb szerepeit játszóak: E. Kovács Gyula, Hunyadi M., Ráthonyi, Gál, Szentgyörgyi, Szathmáry, Szerey G. stb.

A kolozsvári fakeskedő részvénytársaság igazgatósága tegnap délután ülést tartott dr. Grois Gusztáv vezérigazgató elnöke alatt. Az ülésen a földmíveléstudgyi miniszter képviselőjében részt vett Bedő Albert országos főerdőmester, miniszteri tanácsos is, a ki e célból tegnap reggel érkezett Kolozsvárra Budapestről. Az ülésnek a tárgya volt a február 8-iki közgyűlés elé terjesztendő évi jelentés és az alapszabályok módosítása iránti javaslat. Az igazgatóság mindkét ügyre vonatkozó előterjesztést egyhangulag elfogadta. Az igazgatóság ülésén megjelent és a tanácskozásban is részt vett br. Feilitzsch Arthur m. kir. erdőigazgató is, a ki a földmíveléstudgyi miniszter a fakeskedő társaság naszód-erdőüzletének vezetésével bízott meg s a ki a vezetéssel járó teendőket egész erélyvel végzi.

Vihar után. A kolozsvári pénzintézetek helyzete az utóbbi napokban öröndetes javuláson ment keresztül. Mint már volt alkalmunk jelezni, az érdekelt négy pénzintézet ügyét maga a miniszterelnök vette a kezébe. Keddettől óta a legnagyobb jóakarattal és készséggel tett meg minden intézkedést a helyzet megjavítására, s legutóbb leküldötte Horváth Elemér pénzügyminiszteri osztálytanácsost, a ki tegnapelőtt meg is érkezett Kolozsvárra. A miniszteri megbízott kijelentette többek között azt, hogy Wekerle miniszterelnök a földmíveléstudgyi miniszternek 400.000 frt. összeget bocsát rendelkezésére oly célból, hogy azt a négy intézet által a naszód-erdőüzletre fordított előlegezésre részből visszafizetésére használja fel. Az intézetek ez által jelentékeny további összeget kapnak vissza a fakeskedő társaság üzleteire kiadott előlegeiből. Ezzel kapcsolatban még megemlíthetjük, hogy ezen felsőbb támogatáson kívül maga a közönség is közrejátszik arra, hogy a normalis viszonyok helyreálljanak. A mint tudjuk, a felmondások megszűntek, s még a felmondott tőkék legnagyobb része is — bárha az intézetek azt készen tartják — nem vétetik fel, úgy, hogy a rosakaratulag szított nyugtalanság teljesen megszűntnek mondható, a mi általános gazdasági érdekből is igen öröndetes dolog.

Pénzügyintézetek fuúója. A kolozsvári, s általán az erdélyrészi pénzpiac s főképen a hitelkereső közönség elsőrendű érdekeit érintő nagyszabású akció vette kezdetét a tegnapi napon. Ugyanis tegnap a „Kolozsvári takarékpénztár részvénytársulat” a „Hitelbank és Zálogkölcöszintársulat”, az „Egyesült erdélyi takarékpénztár” és a „Kolozsvári kisegítő takarékpénztár” igazgatóságai és felügyelőbizottságainak tagjai teljes számban megjelentek az összehívott közgyűlésre, a hol felvettátn az a már évek előt megpendített eszme, hogy az amugy is több közös vállalatban érdekelt négy pénzintézet egy hatalmas, egységesen

vezetett s nagytőkével rendelkező pénzintézet egységtessék — a négy intézet irányadó férfai az eszmét — beható és igen érdekes eszmecsere után — lelkesedéssel fogadták, s egyhangulag elhatározták, hogy a lehető legrövidebb idő alatt a megvalósításához szükséges előmunkálatok megtétesenek s az egyesítés kérdése az illetékes közgyűléseken is elintéztet nyerjen. Ily módon most már bizton várható, hogy ez életre való eszme melyet épen általános közgazdasági érdekből maga a miniszterelnök is jónak és hasznosnak tart — nem sokára megvalósíttatik. Ez nem csak a helyi pénzpiac gyökere javulását hanem általános gazdasági érdekek előnyös kifejlődését is jelentené. Az eszme — mint tapasztaljuk — itt szerte meglegedést keltett fel.

Itt a farsang vége, derültén, enyhe idővel. Rövid volt s nem sokat ért az egész farsang. A közmondás azonban azt tartja, hogy ha a vége jó, akkor minden jó! Ne eisek tehát kétségbe senki, a kinek ezen a farsangen valami bolondot elkövetni alkalmá nem volt, vagy valami bolond maszkurát nem látott. Nincs meg minden elveszve. A farsang ebbeli fogyatékoságát még alkalom van kikorrigálni. Még 24 óra gondolkodási idő is van reá. Gondolkozzék meg, határozza el magát s menjen el a kolozsvári önkéntes tűzoltó egylet által a vigadóban rendezendő maszkos bálba. Ezzel ugyan nem fog semmi bolondot elkövetni, de legalább meg lesz az a haszna, hogy a nélkül, hogy maszkba öltözne, elég bolondnak öltözöttnek fog látni. Lehet, hogy ez nem fogja teljesen kielégíteni, lehet, hogy szivesen látna magát ismeretlen név dominóban a többiek között, de hát vigasztalhatja magát, hogy rövid a farsang s csak keveseknek jut ki az időből tűni a bolondját s meg kell elégedjék az, a ki nem adhatja a bolondot, azzal, ha nézi. S miután a legnagyobb bolondságban van sokszor a legtöbb ratió a titokból egyletnek is eme bolondsága, mint a jelek mutatják, úgy fog sikerülni, hogy felszerelésére pár száz frt haszna lesz.

A Dalkör estélye. A kolozsvári Dalkör tegnap este tartotta meg táncszal egybekötött farsangi estélyét a Vigadóban. Ezek az estélyek mindig családias jellegűekkel tűnnek fel és épen ezért keresettek szoktak lenni. Az este is nagy számu közönség jelent meg és a tréfás hangverseny után kezdetét vette a táncmulatság, a mely ritka animálva folyt a reggeli órákig. A kitűnő sikerért a rendezőseget nagy elismerés illeti. A jelen volt szépek névsorát holnap közöljük, mivel tudósítónk még a reggeli órákban sem fejezte be a névsor összeállítását.

Színház fűtése. A kolozsvári nemzeti színházban tegnap este a hőség kiállhatatlan volt. Gondoskodni kellene arról, hogy olyankor, a mikor délutáni előadás is van, kiszellőztessék a színházat, mert így nem élvez a közönség, hanem szenved, mint az ólom födelek alatt. A hőség a gázlángoktól s a fűtéstől ered. Szükséges volna, hogy a színházat mielőbb villany világításra rendezzék be, közegészségi tekintetből.

Vasárnap iudyl. A külvárosi korcsmákban — vasárnap nagy zaj dárdid van, — s a legények hatalmas kedvben, — valának tegnap is, — mint rendszeren. És mig foly a pálinka árja, — kedvük szottyan heves vitára. Egyik így szól: „csuf a kedvesed!” — felel a másik: „csufabb a tied!” Az öregebbje — mert divat már ma — átesap hevesen a politikára. Szóba kerül adó, országgyűlés, képviselő választás, tanácsútlás. Polgármester és főkapitány, — kiket nem acceptál akárhány. És a vita lesz mind mérgeesebb. Vörzik itt is, ott is már a seb és ki nem bírja a vitát lármával: argumentál a kújájával. De mivel úgy tetszik, ez sem elég, reptüni kezd üveg asztal és szék. Nem kap kegyelmet senki és nem is kér, — kiömlik a szesz csurran a vér... Bőmből a láрма szitok, káromolás, vélnél ott van a vég pusztulás. Jön egy két rendőr, — szembe nem száll, — kevés az erő s megretírá. Jön egész csapat kivont vaskóval, — dölözeg paripák csattogó papkóval. Lészen nagy zivaj, riadalom, — szólnak Andrásék: dutyiba majom! Menten szűnik a nagy szesz-láz, — megnépesüla dolgozó ház. Csoport, rémülés, diszes menet: Ime az ünnepi népköltészet!

Magyar emigránsok összeírása. Kolozsvári orsz. ereklje-muzeumban össze akarják írni a magyar emigránsok teljes névsorát és emigránsokadusát rövid történetét, azért felkérlik e lapok olvasóit, hogy az általuk ismert emigránsoknak nevét s a még élők pontos lakozimát a muzeummal közölni sziveskedjenek.

A vizaknai esztának történelmi részleteit közli a Kolozsvárt megjelenő Történelmi Lapok feb. száma. A vizaknai aknából kihányt egyik honvédnek képét is bemutatja. Bemutatja képen a nemrég elhunyt Mezős Lászlót, a zemlémi zászlóalj egyik szervezőjét és századosát ki Andrassy Gyula gr. honvédkedéséről s az „Új Épület-

ben” lefolyt szomorú jelenetekről írt közvetlen szemlélet után epizódokat. A lap ezenki-Bulla Gyórtól s máoktól közöl történelmi részleteket.

Oláh konferencia. Titokban s a legnagyobb eszdben zárt gyűlést tartottak Kolozsvárt az erdélyrészi oláhok. A konferenciára a nemzetiségi igaztók közül csak a főbb matadorokat gyűjtötték egybe. Voltak pópák, protó pópák és parintyék s a ki próbált fiatalabbakból s a vének bölcséből is többen. Dászkeleket ezuttal nem invitáltak meg, hanem meginvitálták a mint már szombati lapunkban említettük s jelen is volt, az igaztók olcsó szerral felcseperedett mártíra. Ráczu János, kit már pénteken nagy ovázióval fogadták a vasutnál. A konferencián megbeszéltek, hogy minő magatartást kell hogy tanúsítsanak a közlebről tartandó esküdtzéki tárgyaláson és megállapodtak azokban az elvekben, a melyek szerint az igaztások a jövőben nagyobb sikerrel folytathatók. Konstatálták azt, hogy az eddigi tapasztalat szerint a zajos gyűlések e tekintetben eredményre vezetni nem fognak sokkal jobb ha maguk között kiterülve a kormány és intéző körök figyelmét, osztják ki a szerepeket és végzik a maguk dolgát. A konferenciára Ráczu életével ért véget.

Enyhe idő jár egész európai kontinensen, Muszkaország kivételével Budapest 6 fok a meleg, Kolozsvárt is egészen tavaszi szellő lengedez. Pedig most még a esikorgó hidegnek volna helye, félni lehet, hogy ez a meleg, ha így tart, bomlásnak indulnak a rügyek s egy fagy tönkre teszi azokat.

Táncestély. A kolozsvári könyvnyomdászok e hó 17-én a Stadler-kertben táncvigalmat rendeznek önképző körük javára.

Elhalasztott felolvasás. A péntekre tervezett jogtudományi felolvasást közbejött akadályok miatt elhalasztották. — Péntekhez egy hétre, febr. 16-án dr. Kis Mór, egyetemi tanár fog előadást tartani a nemzeti elemről a magánjogban.

Az erdélyrészi nőipar egylet folyó 1894. évi február 11-én d. e. 11 órakor a városház közgyűlési termében évi rendes közgyűlést tart.

Esikülv. Ó-radnai nyugalmazott szolgabíró Issip János január hó 15-én tartotta esküvőjét Korbuly Anna kisasszonnyal Ó-Radnán.

LEGUJABB.

(Az Ellenzék eredeti táviratai.)

Népgyűlések.

Debrecen, febr. 5.

Tegnap a vármegyeház közgyűlési termében látogatott népgyűlés volt.

A vármegyeház különböző közsegeiből is több deputáció jelent meg.

A népgyűlés szónoka Buday József volt kinek indítványára a jelen voltak bizalmat szavaztak a kormány egyházpolitikájának.

M.-Vásárhely, febr. 5.

Várounkban tegnap a színház helyiségében népgyűlést tartott.

A népgyűlés kimondta, hogy helyesli a kormány egyházpolitikai javaslatát.

Zilah, febr. 5.

Az itten tegnap megtartott népgyűlés szintén bizalmat szavazott a kormány egyházpolitikájának.

Budapest, febr. 5.

Ujpesten szintén népgyűlés volt, a melyen a kerület képviselője Váradi Károly kijelentette, hogy megszavazza a polgári házasságot.

Királyi látogatás.

Budapest, febr. 5.

A király tegnap délből megjelent a kereskeelmi miniszteriumban, a hol az összes tisztviselők élén Lukács Béla miniszter fogadta üdvözlő beszéddel a királyt.

A király megnézte az építendő dunai hidak és a milleniumi építkezések terveit. Elmentelekor meglegedését fejezte ki a látottak felett.

A király elutazása.

Budapest, febr. 5.

A király tegnap negyed 5 órakor elutazott Pozsonyba.

A pályaházban a főpolgármesternek örömet fejezte ki a fő- és székváros haladása felett.

A király Pozsonyban.

Pozsony, febr. 5.

A király kíséretével hét órakor jött ide. A pályaudvaron Frigyes főherceg és a város és megye előkelőségei fogadták.

Frigyes főherceg palotájában Izabella főhercegnő várta.

Nyolcz órakor meglátogatta József Ágost főherceget és nejét.

Ezeknek kíséretében félkilenczóra a pályaházba hajtatott s háromnegyed tizkor Bécsbe érkezett.

Jelenet a szerb bálon.

Budapest, febr. 5.

Tegnap a szerb kereskedelmi bálon megjelent Milán és Sándor király.

Mind ketten frakkba voltak öltözködve. Milán megpillantotta Gruicsot, hozzá lépett s a következő szavakat mondta:

— **Ugyan mond meg, miféle szemtelen** támadást intéznek lapjaitok ellenem?

Gruics mentegetőzve kijelenté, hogy ő nem inspirálja a lapokat.

Erre Milán hevesen vissza felelt:

„Nem szólok a kisebb férgesekről, de a radikálisok lapja „Ödjek” a legarezátlanabbul támad engem.”

Te voltál mindig, úgy mond Milán, a radikálisok feje?

Gruics ismét mentegetődzött.

Ekkor oda lépett Sándor király s a következőket mondta:

— „Tábornok ur, én kívándorlósomat óhajlja hazámból?”

Gruics felelt:

— „Felség, hogy gondolhat ilyet?”

Sándor királyt felizgatta a felelet s kijelentette, hogy lemondhatnak és kívándorolhatnak a miniszterek, a fejedelmek, de a nemzetek nem!

Ezzel a bálból mindketten izgatottan eltávoztak.

Sándor felkészünetje.

Belgrád, febr. 5.

Sándor szerb király tegnap a királyi palotában ebédet adott.

Felkészünetjében kijelentette, hogy nem egy párt, hanem az egész szerb nemzet királya akar lenni.

E végből hívta meg Szimicsot, a volt bécsi nagykövetet miniszteriuma alakítására. Szimics pártonkívüli lévén, Szerbia érdekeit csak ő tudja minden irányban megvédeni.

A toaszt végén felszólította a jelen voltakot, hogy Szerbia javára támogassák a Szimics-kabinetet.

A vendégek zajos éljenzéssel feleltek a király végső szavaira.

Vallant kivégzése.

Páris, ferb. 5.

Vallantot, a híres bombamerénylőt ma reggel hajnalban végezték ki.

A kivégzés színhelyére 155 embert bocsátottak. A guillotin a törvényszéki épület hátsó udvarán volt felállítva.

A törvényszéki palotát temérdek nép vette körül, úgy, hogy a kirendelt nagyszámu rendőrsapat alig tudta a tömeg közt a rendet fenntartani.

Itt-ott zugás volt hallható, mit nevelt azon körülmény, hogy tegnap vasárnap lévén, a maszkos bálból haza siető közönség közül igen sokan a néptömeg közé vegyültek és a maszk alatt biztonságban érezvén magukat, tüntetést akartak rendezni az anarkia mellett.

A rendőrség tapintatos fellépése azonban gátot vetett a demonstrációnak.

Midőn Vallantot a szokásos rabruhába felöltöztették, hetykén emlegette, hogy kicsoda nagy jelentősége lesz az ő kivégzésének.

Az ő kivégzésével nemhogy szűnni, hanem még hatalmasabban fog terjedni az anarkia.

Ezalatt Deibler a guillotin próbálgatta Vallant egész megvetéssel tekintett a hóhérra.

A papot ki vigasztalni akarta durván visszautasította.

Az ügyész felszólítására szilárd léptekkel ment a guillotinhoz. Itt fejét felemelte s fennhangon a következőket mondta:

Halál a polgári társadalomra, éljen az anarkia.

E szavak után a pribékek megfogták s a guillotinhoz vitték, a hol egy cseppet sem ellenkezett s pár perc múlva Vallant megszűnt élni.

Nemzeti színház.

Kolozsvárt, hedden, február 6-án, 1894.

Délután:

ÖRDÖGÜZŐ HUSZÁRTISZ.

Este:

POLITIKUS CSIZMADIA.

Felolós szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadaplattársadóna:

MAGYARY MIHÁLY.

H i r d e t é s e k.

Sz. 922—1894.

116. (1—2)

Árlejtési hirdetmény.

A Nyárad-Szereda—Székely-Udvarhely—Baróthi új távirda-vonal építéséhez 1800 darab hat és fél s 200 darab 8 méter hosszú idei téli vágású (1893. november 15—1894. március hó 15-ike közt vágott) tölgyfa távirda oszlopra lévén szükség, felhívom a szállítani vállalkozókat, hogy ajánlataikat a szállítási rakhely és darabszám szerinti átlag ár megnevezése s az ajánlati összeg 10%-ának bántpénz gyanánt leendő csatolása mellett **legkésőbb f. évi február hó 10-éig** a kolozsvári kir. posta- és távirda-igazgatósághoz nyújtsák be. A szükséges oszlopok részben Parajd, Székely-Udvarhely és Oklánd községekbe, esetleg egyharmad részben az ágostonfalvi, kétharmad részben a székely-udvarhelyi pályaudvarokra volna szállíthatók.

Közelebbi felvilágosítás a kolozsvári posta- és távirda-igazgatóság II-ik ügyosztályában nyerhető.

A fenn írott határidőn túl beérkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Kolozsvár, 1894. évi február 1-én.

BARÓTHI,
m. kir. posta- és távirda-igazgató.

„THE GRESHAM“ ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG LONDONBAN.

Magyarországi fiók: **Budapest, Ferencz József-tér 5-6.,**
a társaság házában.

Ausztiai fiók:

Bécs, Gisellastrasse 1. sz. alatt,
a társaság házában.

A társaság vagyona 1891. évi június 30-án Frk. 1,17,550.797—
Évi bevétel biztosítások és kamatból 1891. évi június 30-án 20,725.259—
Kifizetések biztosítási és járadéki szerződése s visszavásárlások után a társaság fennállása óta (1848.) 249,311.449—
A legutóbbi tizenkét havi üzleti idő alatt a társaságnál 61,372.000—
értékig nyújtottak be ajánlatok, miáltal a társaság fennállása óta benyújtott ajánlatok összértéke 1,728,184.555—
értékre megy. — Prospektusokkal és díjtáblázatokkal, melyek alapján a társaság kötvényeket kiállít, továbbá ajánlatokkal díjmentesen szolgálk Erdély minden nagyobb városában az **ügynök** urak és az **erdélyi vezérügynökség** Kolozsvárt, Belső-utca 5., 7. sz. 7. (8—x)

HIRDETME NY.

APRÓ KOKSZ!

APRÓ KOKSZ!

Apró kokszt gépezet által diónagyságra vágva csak kivételesen minálunk kapható.

Ezen apró kokszt a nagyobb darabokhoz mérten abban különbözik, hogy kényelmesebben lehet vele bánni, jobban ég és nincs szaga s akármilyen kemenczében ég. Éppen azért nagyon ajánlanók a nagyérdemű közönségnek.

A mint eddigé, úgy ezután is készségesen a hához szállítjuk 100 kilogrammtól kezdve díjmentesen.

A kokszt ára haza szállítva:

100 kilogramm Szalon dió kokszt 2-40
500 „ Darabos, 100 kilogramm á 2-20 . 11—

Kiváló tisztellel:

Légszuszgyár igazgatósága.

VAN DER VELDEN EDE.

108. (2—3)

BÉRBE ADÓ AZ EURÓPA SZÁLLODA DE ÉSEN.

Értekezhetni:

a tulajdonossal Deésen.

109. (2—6)

Jó száraz usztatlan TÖLGY TŰZIFA

— Kolozsvárig szállítva —

vagononként m. mázsája csak 44 és 48 frt.

Nemkülönben:

tölgyfa-pallók, skárt talpfák, küllők, építő-
közésekhez való faragott fenyőfák, zsandelyek,
stukaturfák, szálló csap-karók szintén a leg-
olcsóbban beszerezhetők:

Kiss Károly-nál,
B.-Hunyadon.

34. (10—x)

Tisztelt házaszszyonyok!

Nem szükséges többé kész harisnyát venni!!!

Tessék csak egyszerűen a jó minőségű gyapotot, bármilyen szín és vastagságban megvásárolni, minta-harisnyával felszerelni és a

nagy-enyedi kir. orsz. fegyintézet Harisnyakötő-Gyár Intézőségének

bérmertve beküldeni, hol az a legrövidebb idő alatt a következő jutányos áron feldolgoztatik:

1 pár női térdharisnya kötés 20 kr. | 1 pár férfi közönséges harisnya kötés 13 kr.
1 pár női közönséges harisnyák 15 kr. | 1 pár fiu vagy leány (gyermek) harisnya kötés 10—12 kr.

A pár harisnyafejelés általában 10 kr.

A nadlis- (patent) kötés az árakat páronként 2—5 krajczárral emeli.

76. (3—5)

A nagy-enyedi kir. orsz. fegyintézet Harisnyakötő-Gyár Intézősége.

Alapított 1858-ban.

ő es. és kir. fensége JÓZSEF
főherceg udv. szállítója

Alapított 1858-ban.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára, harang- és ércöntődéje
Kolozsvárt, belmenostor-utca 12. szám.

Ajánlja gyártmányait, mint magyar külön-
legességet

KUTAKBAN

és mindennemű

SZIVATTYUKBAN,
tűzi és kerti fecskendőkben.

Ajánlkozik

kő- és magánfürdők
felszerelésére,

szagmentes ürszékek

felállítására.

Elvállal

teljes vízvezeték

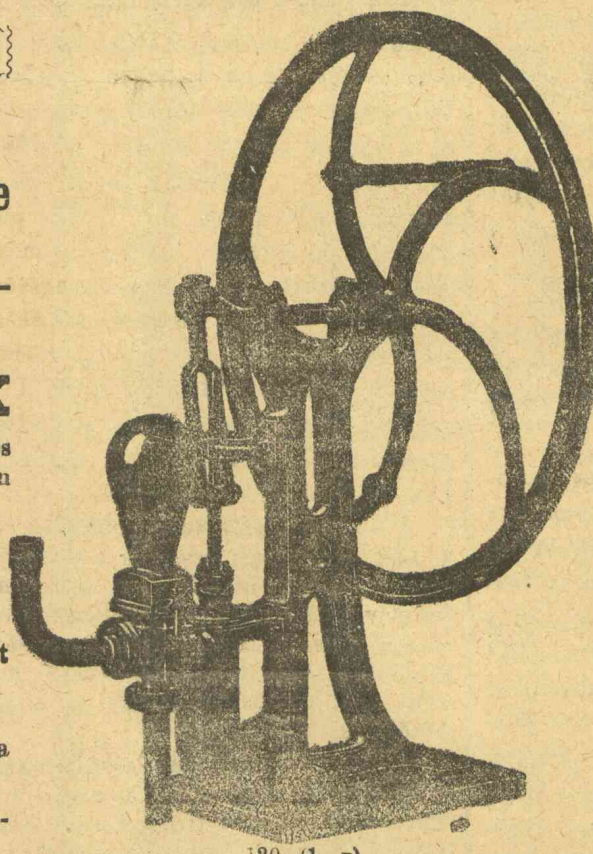
berendezését, városok, földbírtokosok és
magánzók részére, modern technikai alapon
és kedvező feltételek mellett.

Minden viziművi munka

gyors és pontos kivitelére.

Különösen felhívjuk a közönség figyelmét
javitó műhelyünkre,
a hol minden szakmánkba vágó igazítások a
leggyorsabban eszközöltek.

Képes árlapok és részletes költségterve-
zetek kívánatra díjmentesen küldetnek.

120. (1 x)

MATUTSEK JÓZSEF

— 27. sz. útja mentén —

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete

Kolozsvárt,

Fótér 33-ik szám alatt,

a volt HUTFLESZ-féle üzlethelyiségben.

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb
anyagból és dívat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

36. (8 x)